

هو الله العلي الأعلى

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نسعي إله خير ناصر ومعين الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وعلى آلهما الطيبين الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين أبد الآدبين

سؤال: فقرات شهادات در اذان و اقامه آيا محدود به توحيد و رسالت بوده؟ آيا شهادت به ولايت جزء اذان و اقامه است؟ آيا منحصر به ذکر حضرت مولا علیه السلام است؟ یا دیگر حضرات علیهم السلام را هم شامل می شود؟ لطفاً نمونه ای از لفظ شهادت به ولايت را بيان فرمایید.

جواب: این فقرات در محدوده شهادت بر ارکان سه گانه عقيدة أهل حق (توحيد و رسالت و لايت) است، و منحصر به شهادت بر وحدانيت و رسالت بوده؛ چه اینکه این دو عنوان بخشی از عقيدة اصلی مذهب حق بوده؛ و در واقع آن مقداری است که در هر شرایطی باید ابراز شود. و اما شهادت به ولايت: اشتهار این شهادت به نام مبارک حضرت أمير المؤمنین علیهم السلام، به جهت منبع ولايت بودن و شاخصیت ایشان است، ولی مانعیت از شهادت به ولايت سایر حضرات معصومین علیهم السلام ندارد، زیرا ولايت ایشان استمرار ولايت آن حضرت است، خصوصاً حضرت صاحب الأمر (عجل الله تعالى فرجه الشريف)، که وجه الله حاضر در این زمان و وجهه همه خلائق در این دوران می باشد، و اتصال همه آکوان به حضرت حق (تعالی شأنه)، از ایشان است، و اکتفای عامه مؤمنین به ذکر حضرت مولا علیهم السلام، و ذکر سایر حضرات علیهم السلام (به نحو اجمال) در شهادت به ولايت، از روی اختصار بوده، و در موارد دیگر از احکام واجبه^۱ و مستحبه^۲ که عنوان اختصار یا تقیه بوده، این شهادت، به تفصیل و با تصریح به اسامی شریفه تمامی حضرات علیهم السلام، وارد شده است. لذا اهل معرفت و یقین به برکت هدایت ایشان، جمع بین تفصیل و اختصار نموده، با ذکر حضرت مولا علیهم السلام خصوصاً؛ و سایر حضرات معصومین علیهم السلام به نحو اجمال؛ و با تصریح به نام حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه)، شهادت به ولايت می دهند، که با التزام بدان به شهادت کامله موفق می گردند. شایان ذکر اینکه: چون در ادعیه و زیاراتی که خطاب به حضرتش از ناحیه مقدسه وارد شده، و به شیعیان هم توصیه خواندن آن گردیده، تصریح به نام مبارک آن حضرت یعنی: محمد، فرموده اند، لذا حکم حرمت بردن نام حضرتش، مربوط به زمانی خاص از عصر غیبت صغیر بوده، و در غير آن جایز بلکه مستحب است.^۳ لذا در شهادت به ولايت خوب است که اینطور بگوییم: *أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهُ *أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَأُولَادُهُ الْمَعْصُومُونَ حُجَّةُ اللَّهِ وَأَنَّ مُحَمَّدًا بْنَ الْحَسْنِ هُوَ الْقَائِمُ بِأَمْرِ اللَّهِ *

[شماره ثبت (۵۹۸) منبع: رساله صلاة جامعة]

(۱) در دعای صادره از ناحیه مقدسه، (معروف به ندب) آمده است: این السبب المتصل بين الأرض والسماء. مفاتیح الجنان ص ۵۳۴ / بحار الأنوار ج ۹۹ ص ۱۰۷

(۲) به مباحث: کیفیت اقرار، و شهادت به ولايت و سایر عقائد حقه، در باب ایمان و آداب هدایت، و نیز مباحث ثبوت ایمان، در ابواب مختلفه فقهیه، از طهارة و صلاة وخمس و زکاة وحج وقضاء وشهادات وغير آن، در کتب حدیث وفقه مراجعه شود.

(۳) مباحث أحكام دفن ومبثت تشهد، از ابواب صلاة، وأبواب أعمال مستحبه مطلقه، ودر أيام وامکنه خاصه، وزیارات حضرات مقدسه، در کتب حدیث وفقه.

(۴) مفاتیح الجنان ص ۵۲۵ / بحار الأنوار - ج ۳۶ ص ۱۹۴ و ۱۷۳ و ۱۴ و ۵۲ ص ۹۴ و ۲۸ ص ۹۹ و ۱۰۷